

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Csp/89/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717205840
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8717205840.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobcu: N. U., nar. X.X.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX N., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 059 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: WM Consulting & Communication s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, právne zastúpený: Advokátska kancelária Roman Kvasnica a Partneri s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.280,65 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 640,32 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žiadna zo strán n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 2.5.2017, doručenou tunajšiemu súdu dňa 9.5.2017, domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 1.280,65 eur a náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodnila tým, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad, sp. zn. 7C/285/2015 bola v postavení spotrebiteľky úspešná a terajší žalovaný voči nej uplatnil svoj nárok na zaplatenie sumy 1.280,65 eur s tým, že Okresný súd Poprad žalobu zamietol. Tento rozsudok sa stal právoplatným dňa 29.9.2016. Žalobou si uplatnila satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, keďže svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní.

K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný. Uviedol, že žalobou uplatnený nárok neuznáva a žalobu považuje za nedôvodnú, pretože nie sú splnené zákonné predpoklady na priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Žalobkyňa v žiadnom súdnom konaní neuplatnila porušenie práva alebo povinnosti podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa alebo iného predpisu. Je zrejmé, že v pôvodnom súdnom konaní žalobkyňa neuplatňovala žiadne porušenie práva alebo povinnosti, pretože mala postavenie žalovaného a žalovaný si uplatňoval právo na zaplatenie sumy 1.280,65 eur. Poukázal na skutočnosť, že ich spoločnosť nemala vo vzťahu k žalobkyni nikdy postavenie predávajúceho. So žalobkyňou nemali nikdy uzatvorenú zmluvu a zmluva, z ktorej sa domáhali plnenia v pôvodnom konaní, bola uzatvorená medzi žalobkyňou a Slovenskou sporiteľňou a.s.. Ich spoločnosť z tejto zmluvy, len postúpením nadobudla pohľadávku, ktorú následne uplatnila vo svojom mene a na svoj účet na súde v pôvodnom konaní. Ďalej poukázal, že uplatnenie práva na súde je realizáciou práva na súdnu ochranu zaručenú Ústavou SR a nemôže predstavovať porušenie práva žalobkyne. Navrhol žalobu zamietnuť a nesúhlasil, ak by aj žalobkyňa mala právo na primerané finančné zadostučinenie, mal za to, že požadovaná suma nie je primeraná.

Na pojednávani dňa 6.9.2018 žalobkyňa uviedla, že na základe poslednej úspešnosti na súde podala túto žalobu. Pohľadávku brali s manželom, asi pred 10 rokmi, keď bola tehotná a neskôr prišli do problémov. Ostala doma, manžel robil aj nerobil, zadĺžila sa ešte kvôli nemu aj inými dlžobami. Úvermi sa snažila splácať úvery manželove, a aj z nich žili. Potom prišlo druhé dieťa a bolo ešte horšie. Dieťa nemalo ani rok a musela ísť do práce. Keď prišla výplata, či jej alebo manželova, chcela podeliť peniaze na ich úvery, či manželove. Chcela len poukázať na to, že si zaslúži peniaze za život s manželom.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávani uviedol, že podaná žaloba vyplýva z úspechu z pôvodného konania, v ktorom súd dospel k záveru, že zo strany právneho predchodcu žalovaného, došlo k porušeniu spotrebiteľského práva v tom, že neuviedol všetky povinné náležitosti. Keďže súd považoval v pôvodnom konaní postúpenie pohľadávky za neplatné, žalobu zamietol a teda takýto právny stav nie je možné nijakým spôsobom revidovať, okrem obnovy konania a už vôbec nie je možné právny záver voči žalovanému v 1./ rade vzťahovať na žalovanú v 2./ rade, ktorá nesporne preukázala porušenie spotrebiteľského práva. Uviedol, že žalovaný vo vzťahu k žalobkyňi bol v právnom vzťahu platne a teda, keďže si uplatnil z tohto právneho vzťahu sumu 1.280,65 eur, žaloba o primerané finančné zadostučinenie znie proti nemu, keďže iba proti žalovanému žalobkyňa preukázala porušenie svojich práv na súde. Mal za to, že právny základ je daný a že platne žalovaný vstúpil do práv a povinností namiesto pôvodného veriteľa, teda žaloval aj s rizikom, že v prípade, ak bude neúspešný, môže žalobkyňa využiť právo na podanie práve tejto žaloby. Žiadal, aby súd žalobe vyhovel. V súvislosti s uplatňovanou výškou v predmetnom konaní poukázal na tú skutočnosť, že pokiaľ by žalovaný bol úspešný v pôvodnom konaní, v podstate by získal sumu 1.280,65 eur, ale úspešný nebol a chcel sa bezdôvodne obohatiť, pretože nemal na to právny nárok, právny dôvod.

Právny zástupca žalovaného na pojednávani uviedol, že porušením práv žalobkyne došlo zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. neuvedením všetkých zákonných náležitostí zmluvy o úvere. Žalovaný však nie je univerzálnym právnym nástupcom Slovenskej sporiteľne a.s., teda nie je porušovateľom práva. Žalovaný so Slovenskou sporiteľňou a.s. uzatvoril iba Zmluvu o postúpení pohľadávok a následkom postúpenia pohľadávky sa žalovaný nestal zmluvnou stranou tejto zmluvy, ale nadobudol len právo na peňažné plnenie, vyplývajúce z tejto zmluvy (zo zmluvy o postúpení). Všetky ostatné povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy zostali nezmenené a ostali v Slovenskej sporiteľni a.s., ako zmluvnej strany.

Z vykonaného dokazovania a z listinných dôkazov, najmä rozsudku č.k. 7C/285/2015 - 96 zo dňa 12.2.2016, uznesenia č.k. 3Co/261/2016 - 118, rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/158/2017 - 169, zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/285/2015 bolo vedené konanie, v ktorom žalobca WM Consulting & Communication s.r.o. žaloval B. U. ako žalovaného v 1 rade a žalobkyňu N. U., ako žalovanú v 2.rade, o zaplatenie sumy 1.280,65 eur s príslušenstvom. Právny predchodca Slovenská sporiteľňa a.s. na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.5.2008 poskytla žalovaným úver vo výške 1.659,69 eur (50.000,- Sk). Žalovaní sa zaviazali tento úver spoločne a nerozdielne splácať v 60-tich pravidelných mesačných splátkach, po 39,23 eur (1.182,- Sk). Dňa 25.9.2014 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. voči žalovaným Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpená na žalobcu(v pôvodnom konaní). Súd žalobu zamietol z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že žalovaní uhradili sumu 1.597,12 eur (48.114,84 Sk). V skutočnosti však nebola im poskytnutá suma 1.659,69 eur (50.000,- Sk), pretože za spracovanie úveru boli povinní zaplatiť poplatok 63,03 eur (1.899,- Sk), ktorý bol uhradený z prostriedkov úveru. V skutočnosti obdržali sumu 1596,60 eur (48.101, Sk) a za takejto situácie bol už úver splatený a z tohto dôvodu žalobu zamietol. Teda záverom bolo, že zmluva neobsahuje sumu, ktorú by v konečnom dôsledku mali spotrebiteľia zaplatiť a teda nemal by byť spotrebiteľ zavádzaný problematickými údajmi, z ktorých nebude schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda aj celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť. V zmluve o splátkovom úvere bola stanovená výška úveru vo výške 1659,69 eur (50.000,- Sk), ďalej je tam stanovená výška splátky istiny vo výške 1.182,- Sk (39,23 eur), v 60-tich splátkach, čo predstavuje sumu 70.920,- Sk (2.354,11 eur). Voči tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie s tým, že Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok iba vo vzťahu k žalovanému v 1./ rade a v rozsahu zrušenia vec vrátil vec prvostupňovému súde na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok nadobudol v uvedenom procesnom štádiu právoplatnosť voči žalovanej v 1. rade (teraz žalobkyňi). Okresný súd Poprad, ako prvostupňový súd v pôvodnom konaní opätovne zamietol žalobu ale z dôvodu,

že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne a.s. na žalobcu. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 5.4.2018 č.k. 3Co/158/2017 - 169 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu z dôvodu, že žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby, keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 ods. 2, 10 cit. zákona, predávajúci nesmie a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Ak predávajúci porušuje povinnosť uloženú súdom alebo osobitným predpisom, zdržať sa používania neprijateľnej zmluvnej podmienky, považuje sa také konanie za osobitne závažné porušenie povinnosti predávajúceho.

Podľa § 7 ods. 1, 5 cit. zákona, používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 9 cit. zákona, pri určení, či sa v agresívnej obchodnej praktike používa obťažovanie, nátlak vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv, berú sa do úvahy

- a) jej načasovanie, miesto, povaha alebo dĺžka trvania,
- b) použitie hrozby alebo hanlivého jazyka alebo správania,
- c) zneužívanie predávajúcim osobného nešťastia alebo okolnosti, ktoré sú predávajúcemu známe a ktoré sú také vážne, že môžu zhoršiť úsudok spotrebiteľa, na ovplyvnenie rozhodnutia spotrebiteľa so zreteľom na produkt,
- d) sťažujúce alebo neprimerané mimozmluvné prekážky, ktoré dáva predávajúci, ak si spotrebiteľ želá vykonať práva podľa zmluvy vrátane práva vypovedať zmluvu alebo zmeniť produkt alebo predávajúceho,
- e) hrozba podniknúť kroky, ktoré nemožno podniknúť legálne.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 215 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd mal za to, že žaloba je v časti dôvodná. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobkyňa si voči žalovanému úspešne uplatnila porušenie jej spotrebiteľského práva v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7C/285/2015. V pôvodnom konaní bola žaloba zamietnutá. Dôvodom bolo, že úver súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, keďže Slovenská sporiteľňa a.s. uviedla nesprávny údaj týkajúci sa - nákladov vynaložených žalovanými na požičaný úver, a s tým súvisiacu RPMN. Keďže RPMN nebolo správne uvedené, tak sa považuje akoby tento údaj v zmluve nebol uvedený. Žalovaní boli povinní vrátiť dodávateľovi iba to čo im bolo poskytnuté - netto úver. Keďže poskytnutý úver bol žalovanými zaplatený a žalobca žiadal náklady úveru, teda nárok

presahujúci poskytnutý úver, súd žalobu zamietol. Obaja žalovaní v pôvodnom konaní boli úspešní. Prvostupňový súd v pôvodnom konaní uviedol, že v zmluve, ktorú uzatvorila žalobkyňa so svojím manželom a Slovenskou sporiteľňou a.s., nebola uvedená suma, koľko má spotrebiteľ skutočne zaplatiť. Žalobkyňa sa v predmetnom konaní domáha primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.280,65 eur, teda takej sumy, na akú žaloval v pôvodnom konaní žalovaný. Svoj nárok odôvodnila tým, že svoje práva si musela brániť v pôvodnom konaní.

Súd mal za to, že spor vedený na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7C/285/2015 zasiahol do súkromného a pracovného života žalobkyne. Keďže na žalovaného bola postúpená pohľadávka, ktorú prevzal Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.9.2014, prevzal tak aj všetky práva a povinnosti, ktoré súvisia s vymáhanou pohľadávkou. Žalovanému vyplýva zákonná povinnosť v zmysle vyššie citovaného zákona § 53 ods. 1 OZ a to, že dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Týmto došlo k situácii, ktorá vyžaduje poskytnutie ochrany vyššieho stupňa vo forme sankčného postihu odrážajúceho prostriedku voči žalovanému, ktorý porušil spotrebiteľské práva žalobkyne a domáhal sa neoprávneného plnenia. Preto výška 640,32 eur polovicu, ktorú žiada žalobkyňa, súd považuje za primerané finančné zadosťučinenie, ktoré má plniť všetky funkcie ochrany spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 a § 4 ods. 2, 10 a § 9 písm. e) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Ide o závažné porušenie povinnosti na strane žalovaného s agresívnou praktikou domáhať sa nelegálneho plnenia od žalobkyne ako spotrebiteľa. V zmluve boli uvedené skresľujúce informácie pre poskytnutie celého úveru a vrátenie úveru aj s nákladmi. Spotrebiteľ má právo žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. V tomto prípade žalovaný, ako právny nástupca dodávateľa. Hypotéza citovanej právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Preto sa súd bližšie nezaoberal rodinnými pomermi žalobkyne súvisiacimi s jej bývalým manželom. Žalovaný resp. jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa a.s. nepostupoval s odbornou starostlivosťou a hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach bola nepochybná. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domáhala na súde, jej priznanie finančného zadosťučinenia je čiastočne dôvodné.

Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Zmluva je dvojstranný právny úkon a právoplatným rozsudkom bolo jednoznačne uznané, že právny predchodca žalovaného nepostupoval s odbornou starostlivosťou a predostrel žalobkyňi nepravdivé informácie. Právny predchodca žalovaného ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov má poznať zákonnú úpravu poskytovania úverov, vrátane všetkých náležitostí, ktoré zákon vyžaduje. Napriek tomu ním vopred pripravená formulárová zmluva neobsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo žalobkyňa ako spotrebiteľka ovplyvniť nemohla. Žalovaný v tomto konaní pohľadávku vzniknutú z takejto koncipovanej zmluvy spolu so všetkými právami a povinnosťami odkúpil a domáhal sa jej zaplatenia uplatnením pred súdom.

Pri určení výšky priznaného finančného zadosťučinenia súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práva žalobkyne je suma polovica z uplatnenej sumy. Žalovaní v pôvodnom konaní boli dvaja, vtedy ešte manželia, v súčasnosti rozvedení. Prisúdená suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľom. Súd mal za to, že ak by neexistovala ochrana spotrebiteľa v pôvodnom konaní, museli by zaplatiť s bývalým manželom celú žalovanú sumu a žalovaný by ju poškodil tým, že by ju vymáhal. Poskytnutie finančnej služby a plnenie, ktoré od žalobkyne požadoval žalovaný v pôvodnom konaní, nebolo zákonné a žalobkyňi tak bola spôsobená ujma tým, že znášala stav právnej neistoty až do právoplatného rozhodnutia vo veci v pôvodnom konaní. Žalobkyňa bola vystavená neplatným zmluvným podmienkam a právnej neistote a zo strany právneho predchodcu žalovaného jej bola poskytnutá vadná služba, pričom za porušenie týchto práv zodpovedá žalovaný. Teda súd mal za to, že na úspešné uplatnenie práva postačuje aj to, keď spotrebiteľ vyjadrí nesúhlas s uplatnenou pohľadávkou.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalobkyňa bola v konaní úspešná v 50 % a s prihliadnutím na ten istý úspech žalovaného, súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.